

**Saksamaa president Frank-Walter Steinmeier
Eesti saatkonna 100. aastapäeva tähistamise tseremoonial
29. juunil 2020
Berliinis**

Kui tore on siin olla ja Teid näha. Mul on selle kutse üle väga hea meel. Veelgi suurem rõõm on mul Teie visiidi üle Saksamaale. Meil oli plaanis kohtuda siin Berliinis märtsi keskel, kuid süveneva koroonapandeemia tõttu olime sunnitud oma kohtumise kolm päeva varem tühistama. Nüüd olete Teie minu esimene ametlik külaline, keda võin täna õhtul taas Bellevues tervitada. Suur tänu, et Te siia tulla saite!

Isiklikud kohtumised on asendamatud. Mida kauem reisi- ja kokkupuutepiirangud kehtivad, seda rohkem me seda märkame. Me ei igatse ainult sõpru ja tuttavaid, vaid ka ootamatuid, üllatavaid kohtumisi, millest saavad alguse sõprussuhted.

Selle maja ajalugu, millest 100 aastat tagasi sai Eesti Vabariigi esimene saatkond Berliinis, on lahutamatult seotud isikliku kohtumisega, mille sõnum peegeldub meie riikide suhetes ka tänapäeval. Kui see saatkond 27. septembril 2001 pärast pikka katkestust taasavati, kõneles siin üks selle maja endine elanik: Teie eelkäija Lennart Meri.

Ta rääkis loo oma ranitsast, mida ta uhkelt iga päev Hildebrandstrasse 5 ja tema Derfflingeri tänava kooli vahet kandis. Nahast koolikott, mille kinkis talle Berliinis Eesti saatkonnas diplomaadina töötanud isa Georg Meri. Kui Eesti kaotas 1940. aastal Molotovi-Ribbentropi pakti tagajärjel iseseisvuse, pidi Meri perekond Berliinist lahkuma. Lõpuks vahetas ta oma ranitsa kartulite vastu – Siberi paguluses.

2001. aastal sai Lennart Meri jaoks ring täis: ta oli pärast 61 aastat tagasi Berliinis, et taasavada saatkond Berliinis Eesti presidendina. Võiks öelda, et see on 20. sajandi ajaloo lühike ja sisutihe kokkuvõte.

Seda lugu saab lugeda mitmel viisil. Nagu tal see kombeks oli, luges Meri seda optimistlikult Euroopa ajaloo peatükina, milles võitlus vabaduse ja demokraatia nimel toob viimaks õnneliku lõpu. Ta ei kujutlenud maailma, mis oleks nagu paradiis. Ei, Meri nägi vaimusilmas maailma, kus probleemid muutuksid küll keerukamaks, kuid inimlik mõtlemine suudaks nendega sammu pidada.

Tal oli õigus: me ei saa öelda, et viimase kahe aastakümne jooksul on probleemid väiksemaks muutunud. 21. sajand kirjutab oma lugusid.

Kuid süngete ennustuste täitumise kõrval vastas Eesti ka Lennart Meri lootustele. See riik tegi seda, mida Euroopa väikeriigid mõistuspäraselt oskasid: see panustas ühisele kogukonnale, Euroopa Liidule, Põhja-Atlandi Lepingu Organisatsioonile ja andis oma olukorras, ajas ja tingimustes parima. Eesti viimaste aastakümnete edu ja enesekindlus on veenev tõend Paul Henri Spaaki Euroopa juhtmõttest: selles, meie kogukonnas, on ainult väikeriigid ja need, kes pole veel märganud, et nad on väikesed.

Oluline on omada ideid. Ja leida võimalusi nende elluviimiseks. Vähesed on seda nii selgelt ja samas nõnda veenvalt väljendanud, nagu Teie, proua President, et Eesti tahab midagi Euroopale tagasi anda ning kaasa aidata ühendatud Euroopa edule. Tõepoolest, Eesti on tänaseks paljuski näiliselt suurematest kaugemale jõudnud. Eesti on edendanud riigihalduse digitaliseerimist ning ei lõika sellest tehnilisest edust ainukesena kasu ning jagab oma kogemusi ka teistega. Tänu Teie algatusele ja oskustele on Eesti suutnud ÜRO Julgeolekunõukogus lauale tuua meie aja ühe suurima väljakutse – küberturvalisuse.

Austatud proua President, ootan ka huviga Teie muljeid reisist, kuhu mina pole seni veel jõudnud: Teie sõidust Antarktikasse selle aasta alguses. Kliimamuutus on jätkuvalt oluline teema, mille pandeemia küll mõneks ajaks uudispealkirjades tahaplaanile lükkas, kuid mis pole seetõttu vähem pakiliseks muutunud. Ja Te rändasite Saaremaalt pärit baltisakslase Fabian Gottlieb von Bellingshauseni jälgedes, kes avastas Antarktika 200 aasta eest.

Hea Kersti Kaljulaid, mõned reisirid nõuavad julgust, eriti need, mis viivad asustamata piirkondadesse. Olete julgust üles näidanud ning seda mitte ainult Antarktikas. Eesti võidab sellest enesekindlusest. Euroopa vajab seda.

Proua President, ootan rõõmuga meie vestlust täna õhtul ja olen tänulik sõpruse eest nii meie riikide ja meie vahel isiklikult! Olgu see kaunis maja veel kaua selle sõpruse kandjaks.